

Bruixa de dol

Maria-Mercè Marçal

Foguera Joana

II

Amic, et citaré al cor d'una petxina.
Petit ocell, ajoca't en el pit de l'onada.
Dóna'm la llengua, amor. Dóna'm la sal.
I dóna'm també
aquest dolç llangardaix que en duu follia
quan s'enfila per l'herba.
Ben a pleret, que ens hi atrapi l'alba.

III

Els meus pits són dos ocells engabiats
quan els teus dits els cerquen
per entre les fulles i les flors del vestit.

Però quan fulles i flors cauen a terra
-que el desig porta dalla!-
són dos peixos que et fugen de les mans
en les crestes nevades de la mar.

IV

Dolç enemic,
amb caçapapallones
em pares trampes
pels plecs del plaer.

V

Avui tancaria el llangardaix en una gàbia.
I que fos la festa dels dits,
la dansa de l'heura a cau d'orella,
la tendresa de la planta dels peus,
l'or negre de cella i de l'aixella.
Seguiria els camins que el deliri oblida
amb pas molt lent
com el del bou que llaura
aquest paisatge de lluna gitana.